

RENKLENME GÜNÜ

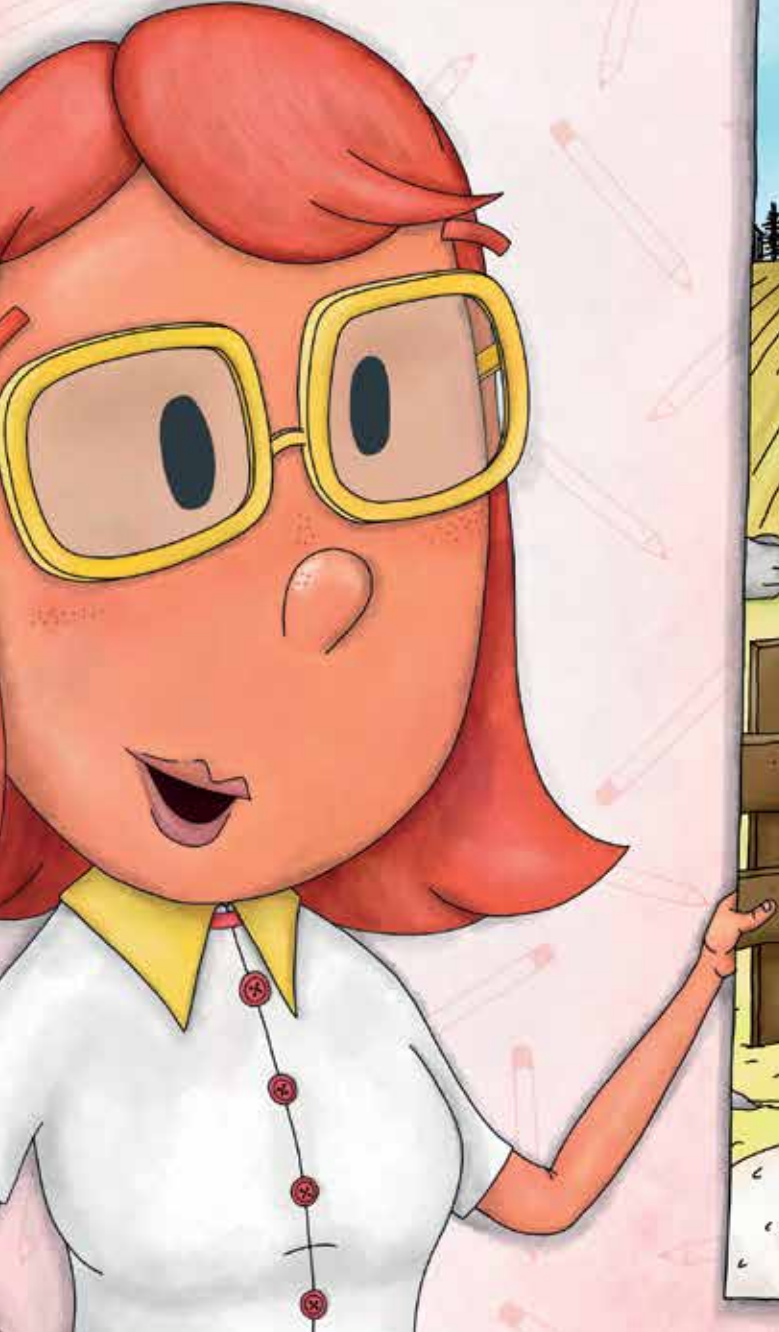
NURİ KURUCU

Son ders boyama saatiydi.

Öğretmen öğrencilerine birer
tane kâğıt dağıttı.
Kâğıtlarda çeşit çeşit
tavuklar vardı.

“İstediğiniz renkleri
kullanabilirsiniz” dedi.
Ve boyama saati başladı.

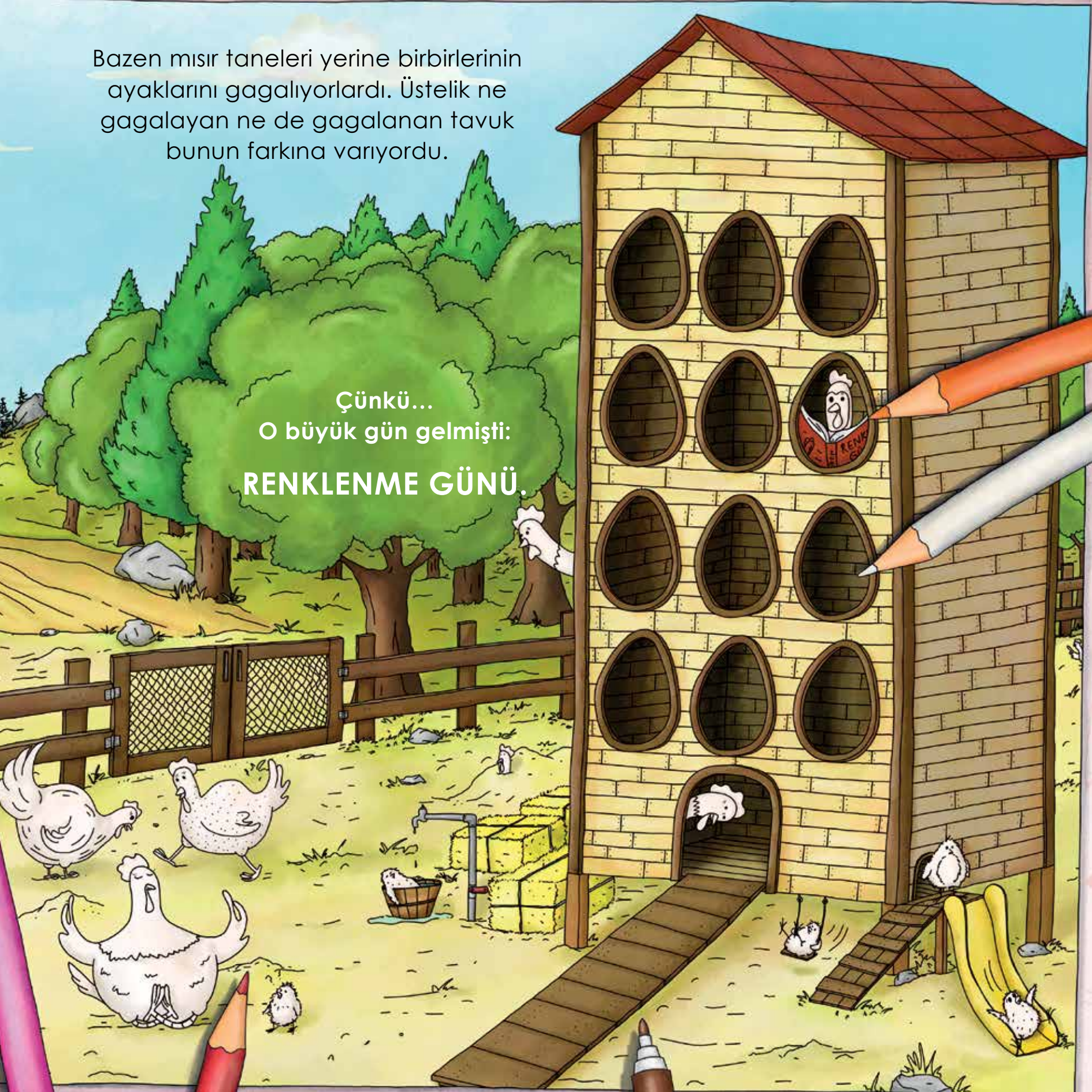
Aynı anda, çok başka bir dünyada,
heyecandan yerlerinde duramayan
bir grup renksiz tavuk vardı.

O kadar
heyecanlıydılar ki,
hiçbiri ne yaptığının
farkında değildi.

Bazen mısır taneleri yerine birbirlerinin ayaklarını gagalıyorlardı. Üstelik ne gagalayan ne de gagalanan tavuk bunun farkına varıyordu.

Çünkü...
O büyük gün gelmişti:
RENKLENME GÜNÜ.

Bütün tavuklar bugünün harika hikâyelerini dinleyerek büyümüşlerdi. Renksiz başlayan günleri nihayet rengârenk tüylerle sona erecekti. Hepsinin aklında benzer sorular vardı.

“Bundan sonra ne renk olacaktı?”
“En güzel hangisi olacaktı?”

Öğrenciler keyifle
boyamalarını yaparken,
öğretmenleri sıraların
arasında geziniyor, onları
izliyordu.

Sayfalar yavaş yavaş
renklenmeye başlıyordu.
Sarı, kırmızı, pembe,
mavi, turuncu...

Tavuklardan birinin üzerinde mavi bir çizgi belirince diğçerleri sevinçle etrafına doluştu.
“İşte başlıyor” diye bağırdı içlerinden biri.

Rengin kanatlara doğru yayılmasını nefeslerini tutarak izlediler.

